

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مبار
بین بوم و بر زنده یک تن مبار
همه سر به سر تن په کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

Ideological

afgazad@gmail.com

مسائل ایدئولوژیک

به اهتمام: عبدالحی حبیبی
فرستنده: درویش وردگ
۲۰۱۷ دسمبر

ترجمه

السّوادُ الْأَعْظَمُ - ۲۲

تألیف: ابوالقاسم اسحاق بن محمد بن اسماعیل بن ابراهیم بن زید. حکیم سمرقندی

ترجمه به فارسی در حدود (۳۷۰) هجری به فرمان امیرنوح سامانی

مسئله پنجاه و ششم

آنست: که ایمان نکاحد و نیفزاید: زیرا نکه زیادت و نقصان کفر است. پس اگر کسی گوید: که حق تعالی گفت: لیزداؤا ایماناً مع ایمانِهم. مفسران گفته اند: که ایمان اینجا یقین است، و هیچ کس از علماء نگفته اند، که ایمان بکاحد یا بیفیزاید. و قرآن راظا هراست و باطن. باطن قرآن را برآی خود تفسیر نشاید گفتن. که رسول گفت علیه الصلوٰة والسلام: هر که قرآن را برآی خود تفسیر کند، گویا جای خوبی در آتش ساخته باشد. حق تعالی گفت: وَسُنْنُ الْفَرِيَّةِ الْأُتْمَى. و ظاهر آن باشد: که دیه پرس! و مراد اهل دیه است.

وجای دیگر گفت: إِنَّكَ لَأَنْتَ الْخَلِيلُ الرَّشِيدُ. و معنی سفیه و احمد خواهد.

وجای دیگر گفت: فَإِنْ تَنَازَرْ عُثُمٌ فِي شَبَّيٍ فَرُدُوهُ إِلَيْهِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ. یعنی الی کتاب الله.

وجای دیگر گفت: يَا أَيُّهَا السَّاجِرُ اذْعُ مَعْنَى آن باشد: که یاعالم. و در قرآن چنین بسیار است و تفسیر بباید دانست و تأویل تاختا نکنی.

وموسی بن کبیر گفت: ما چند تن بودیم، به رسولی به نزدیک عم بن عبدالعزیز رفته بودیم. از آن پرسیدیم از زیادت و نقصان ایمان. گفت: اگر ایمان بندے بکاستی، پس روزگار بر نیامدی که ایمان بندے همه ازوی بشدی، و چون بشدی لابد کفر در آید.

ورسول گفت علیه الصلوٰة والسلام: هر که گوید مؤمنم انشاء الله. هر آئینه از امر حق تعالی بیرون آید. و هر که گوید: بکاحد و بیفزايد، آن را از ایمان هیچ نصیب نیست. و هر که گوید: قرآن مخلوق است آن کفار است.

وابو هریره روایت کند که رسول را علیه الصلوٰة والسلام سوال کردند از زیادت و نقصان ایمان. گفت رسول علیه السلام: که زیادت و نقصان گفتن کفر است. ایمان زیاده و نقصان نشود.

وعون بن عبدالله گفت: اگر بکاهد ایمان مرد، چون از خانه بیرون آید، تاباز به خانه شود، نداند که از ایمان آن چند مانده است، و چند شده است؟ زیرا نکه مردم از گناه خالی نیستند. رسول علیه السلام گفت: مقرباً شید به ایمان خود، و خود را مؤمن نام کنید. پس گفت: به خدای عزّوجلّ سوگند یاد کنم که همچنان که کردار نیک، کافران را لذکفر بیرون نیارد تا مسلمان نشود، همچنین کردار بد مؤمن را از مسلمانی بیرون نیاورد تا کافر نشود. زیرا نکه حق تعال گفت: **آلیومِ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِيْنَكُمْ**. گفت امروز دین بر شما تمام کردم. پس دانستیم که ایمان نکاهد و نیفزاً است. پس این مقدار بس بود خردمندرا